

ת"פ 33717/04/13 - מדינת ישראל נגד דניאל פנחסי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 33717-04-13 מדינת ישראל נ'
פנחסי(אחר/נוסף)

בפני כב' השופט שמואל הרבסט
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דניאל פנחסי

הנאשם

גזר דין

הרקע וההליך

כנטען בכתב האישום, ביום 15.4.13, סמוך לשעה 1:30 בלילה, שהה הנאשם יחד עם חברו, אליעד גולדנברג (להלן: "אליעד"), סמוך לבית מספר 48 ברחוב בר יוחאי בירושלים.

הנאשם טיפס לעבר חלון ביתו של מאיר שרביט (להלן: "שרביט") ופירק את הרשת שהייתה מוצבת שם, ומסרה לאליעד שהמתין תחת החלון.

בהמשך, ולמשמע רעש מכיוון מטבח הבית, מיהר שרביט לכיוון החלון, והבחין בנאשם שקפץ מהחלון ונמלט. הנאשם ואליעד נטלו את הרשת על מנת לגנובה, והשליכו אותה בסמוך ל"גן האנייה" בירושלים.

הנאשם לא כפר בעובדות המיוחסות לו, אך טען כי משמעותם המשפטית צריך שתהא שונה מזו המפורטת בכתב האישום.

לטענתו, עבירותו הייתה עבירה של הסגת גבול ולא עבירת התפרצות, וכן יש לזכותו מעבירת החזקת רכוש החשוד כגנוב, מאחר ומכשיר הטלוויזיה מקורו היה במציאה, ותו לא.

בתום הליך ההוכחות זוכה הנאשם מעבירה של החזקת רכוש החשוד כגנוב, אך הורשע הנאשם בעבירת התפרצות למקום מגורים על פי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

טיעוני הצדדים

המאשימה סבורה כי יש להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל בשל חומרת העבירות, הערך המוגן של זכות האדם לקניינו ונסיבותיהן של העבירות אותן הוא עבר והמתוארות בכתב האישום.

מתחם הענישה ההולם בעבירת ההתפרצות למקום מגורים, כך לשיטתה, צריך שיעמוד על **12-24 חודשי מאסר בפועל** וכן מאסר מותנה, וזאת בשל הערך המוגן, נסיבות העבירה והפסיקה הנוהגת.

בעברו של הנאשם הרשעה אחת ושלוש קביעות אשמה העוסקות בעבירות אלימות, הסגת גבול ומרמה, בגין הוא ריצה עונשי מאסר העולים כדי **שבעה חודשי מאסר שרוצו בעבודות שירות (בשני תיקים נפרדים)**.

העונש המתאים, לאור נתוניו של הנאשם, כך לגישה של המאשימה, צריך שיעמוד **על חלקו המרכזי של מתחם הענישה ההולם, היינו 18 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה וצו לתפיסת המוצגים או להשמדתם, לפי העניין.

עם זאת ציינה באת כוח המאשימה, כי דינו של השותף, אליעד גולדנברג, נגזר במסגרתו של ת.פ. 33729-04-13 (בבית משפט השלום בירושלים - כבוד סגנית הנשיאה השופטת ח. מאק קלמנוביץ) ל-**45 ימי מאסר בפועל**, מאחר והוא לא נמצא מתאים לביצוע של עבודות שירות, אולם מדובר בגזר דין שאינו חלוט ואשר הוגש ערעור בעניינו, אשר עתיד להידון בקרוב בבית המשפט המחוזי בירושלים, אשר על כן, ציינה המאשימה, כי אין להשתמש **בכלל אחידות הענישה** במקרה דנן, מאחר והעונש אינו חלוט, כאמור, ואולי ישתנה בעתיד.

מאידך, ביקש **הסניגור, עו"ד א. הרמן**, שלא למצות עם הנאשם את הדין, להתחשב ברקעו ובעברו ובעובדה כי מדובר בעבירות רכוש ברף הנמוך שלהן.

מדובר, כך לדעת ההגנה, בנאשם שהשתקם באופן משמעותי, אשר התנהגותו הייתה ילדותית ולא בשלה ומקורה במצוקתו ובמהלך חייו המורכבים והמסובכים, כפי שבאו לידי ביטוי בתסקירי שירות המבחן.

בשל כל אלו, מבקש ב"כ הנאשם להקל בעונשו ולהסתפק בימי מעצרו, וכן לדבוק בהמלצת שירות המבחן לפיה יוטל על הנאשם שירות לתועלת הציבור, צו פיקוח וענישה צופת פני עתיד.

זעקתו לעזרה, כך לדברי הסניגור, מקורה במצבו הכלכלי הקשה וכן בשל היותו בן יחיד לאם חד הורית, ואשר נסיבות חייו קשות ומורכבות עד מאד, כפי שיפורטו בהמשך.

תסקיר שירות המבחן מלמדנו, כי הנאשם החל להשתתף בקבוצה טיפולית, אך הפסיק לאחר מספר מפגשים בשל העובדה כי הוא לא מצא את מקומו במסגרת הקבוצה, ובמקומה החל ללמוד ולהשלים בחינות בגרות שונות במסגרת

מקב"ץ, ועל אף קשיים בלימודים הוא "מגלה מוטיבציה להמשיך ולהצליח...והוא מתרכז כיום בשיקום חייו ובניית עתידו".

קצין המבחן ממליץ על ענישה הכוללת צו פיקוח, שירות לתועלת הציבור ומאסר מותנה שיש בהם כדי "לעודד את הנאשם בשיקום חייו, ולמנוע סיכון להישנות ביצוע העבירה".

תסקיר משלים נוסף הוגש לעיוני ביום 2.9.14.

על פי תסקיר זה, הנאשם מתקדם באופן משביע במהלך חייו, הוא החל ללמוד נהיגה על אופנוע, נמנע מלהתרועע עם חברה שולית, יצר קשר רומנטי יציב עם בת זוג והחל לנהל אורח חיים נורמטיבי.

תסקיר משלים נוסף שהוגש לעיוני ביום 1.12.14, מלמד כי הנאשם ממשיך בניהול חייו באופן נורמטיבי, עד כדי שניתן לומר כי "דניאל למד לנתב את כוחותיו לדרך של שיקום חייו", והוא מגלה אחריות ורצינות בכל אורחותיו.

אימו של הנאשם, גב' אביבה ימין, העידה בפניי וספרה על השינוי המהותי שחל בבנה, הנאשם. לדבריה, כעת היא חשה "שיש לה בן", בעוד שעד עתה, לא התקיים כל קשר מהותי חיובי בינה לבין בנה. במסגרת התסקיר המשלים שהוגש לעיוני, הפליגה האם בשבחי בנה וספרה על בחירתו באורח חיים שונה, יצרני ונורמטיבי, בניגוד למעשיו בעבר.

מדריכת קידום נוער, גב' נעמה לין, ספרה כי הנאשם הגיע לשירות לקידום נוער ביוזמתו ומרצונו, והוא נמצא בתחילתו של הליך רציני ומעמיק הכולל טיפול והשלמת לימודיו התיכוניים, אך בתסקיר המשלים מובאים דבריה לפיהם הוא ניתק עימה את הקשר.

לדבריו, הוא חש קושי בהמשכו של הקשר עם מדריכה זו, אך הוא רואה את הקשר כולו עם "קידום הנוער" כקשר חיובי ותורם.

מעסיקו הנוכחי של הנאשם, מר נחום הראל, סיפר על היותו של הנאשם עובד מסור ואמין והביע חשש ברור כי היעדרות ממושכת של הנאשם לשם ריצוי עונש אשר לא יאפשר לו להמשיך ולעבוד באופן סדיר, ויביא לפיטוריו. ראוי להביא את דבריו בלשונו שלו:

"...אם הוא יעלה העבודה צריכה להימשך. יום להחליף אותו יומיים תמיד אפשר למצוא מחליף. תקופה נצטרך למצוא מישהו אחר ולי יהיה חבל. מעל שבוע אנו צריכים למצוא פתרונות כי זו עבודה אינטנסיבית כי צריך לתת תשובות למאות לקוחות. הוא עשה את עבודתו נאמנה ולי באופן אישי חבל לי. הוא מוכיח עצמו וכולם מרוויחים. צריך למצוא עונש שמגיע לו ושלא יוציא אותו מהמאגר שכולנו נרוויח...".

(עמ' 35 לפרוטוקול ש' 23-27)

הנאשם עצמו, בדברו האחרון, הביע את חרטתו וביקש את התחשבותו של בית המשפט בעת גזירת העונש, תוך שהוא מדגיש את חשיבות את המשך תעסוקתו במקום עבודתו הנוכחי ומביע חשש כבד מאובדן משרתו.

דין והכרעה

מתחם הענישה ההולם

הערך המוגן עליו יש להגן הוא שמירה על רכושו של אדם בדרך של הגנה ה"טריטוריה" הפרטית וכיבוד גבולותיה. הנאשם, למרבה הצער, לא כיבד ערך זה, ופרץ בדרך כוחנית לדירה באופן המתואר לעיל.

קעת מתברר, כי מעשיו אלו מהווים המשך ישיר לחוסר הכבוד שהוא חש לקניינו של הזולת, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בשורה של הרשעות ותיקים קודמים, בהן הוא הורשע בעבר, ואף בהווה בעבירות רכוש המביעות זלזול ברכוש הזולת.

הנאשם נטל חלק דומיננטי בביצוען של העבירות המיוחסות לו, ומידת אשמו גבוהה. הוא ידע את משמעותם של מעשיו, פגע קשות בפרטיותו ובשלווה נפשו של בעל הדירה, ואין באמתחתו כל נסיבה מקילה בעניין זה.

לטעמי, מתחם הענישה ההולם בהתחשב בערך המוגן, בנסיבות העבירה ובפסיקה הנוהגת עבור העבירה בה הורשע הנאשם עומד על **עונש מאסר בן מספר חודשים ועד שמונה עשרה חודשי מאסר בפועל** יחד עם מאסר מותנה מרתיע ומשמעותי.

עד כאן, ה"מעשה", ומכאן ואילך - ה"עושה".

העונש המתאים

הנאשם יליד שנת 1993 כיום בן 20 שנים.

בעברו, כאמור, ארבע הרשעות וקביעות אשמה בעבירות הדומות לזו שלפנינו, כפי שפורט לעיל, ואשר בגין הוא ריצה עונשי מאסר, מאסרים מותנים ורכיבי ענישה שונים ונוספים.

הנאשם היה מבצען הדומיננטי של העבירות בהן הורשע, ומעשיו כללו את פירוק הרשת שהייתה מונחת לפתחו של בית המתלונן, כפי שתואר בהרחבה בהכרעת הדין.

נתוניו הפליליים של נאשם זה מוליכים באופן ישיר לעונש חמור הכולל רכיב של **מאסר בפועל משמעותי**, שיש בו כדי להעביר את המסר הנדרש לנאשם שלפניי ולשכמותו.

אלא, שתסקיר שירות המבחן פורס תמונה אחרת, מורכבת וקשה.

הנאשם, הינו פרי קשר רומנטי קצר שניהל אביו עם אימו. אביו ניהל קשר שכזה עם חמש נשים נוספות, כך שלנאשם ישנם מספר אחים ואחיות שהוא מודע לקיומם, אך היכרותו עימם שטחית ולא משמעותית.

אימו של הנאשם אף היא בת למשפחה "רב בעייתית", כהגדרתו של קצין המבחן. על אף שהיא עצמה סבלה מהעדר נוכחות הורית וגדלה במשפחות אומנה, היא מנהלת קשר סבוך אך משמעותי עם הנאשם, כך שהוא חשוב ומשמעותי לה, והיא לו.

בגיל צעיר, החל הנאשם להתנהג באופן אלים ואימפולסיבי, תוך שהוא עובר ממסגרת חינוכית אחת לאחרת מבלי יכולת להשתלב בדרך קבע באחת המסגרות.

בדיעבד, התברר כי הנאשם נפל קרבן בגיל ארבע לפגיעה מינית ממושכת שנמשכה מספר שנים על ידי המטפלת שהשיחה עליו בעת שאימו שהתה בעבודתה.

לאחר חשיפת המקרה על ידו, הוגש כתב אישום נגד הפוגעת, וההלך המשפטי הסתיים בזיכוייה מחמת הספק. גילויי האלימות מצידו של הנאשם המשיכו, כמו גם המעברים התכופים בין המסגרות החינוכיות, אלא שהפעם נוספו לכך אף שתיית משקאות אלכוהוליים וביצוע עבירות פליליות ה"מעטרות" את רישומו הפלילי של הנאשם.

כיום, נמצא הנאשם לאחר ריצוי עונשיו מתיקיו הקודמים. הוא מצוי בקשר חיובי עם עו"ס ביחידה לקידום נוער, והיא מצידה התרשמה מרצינותו ומהמוטיבציה שהוא מגלה, וכן מנחישותו להשתלב בתוכנית בה הוא מתעתד להשלים את בחינות הבגרות החסרות לו.

הנאשם נוטל אחריות מלאה על מעשיו, ומצהיר כי פעל מתוך ילדותיות וללא מחשבה תחילה.

במסגרת מעצר הבית בתיק, השתתף הנאשם בקבוצה טיפולית בעצורי בית והוא "**מגלה רצינות והשתתפות פעילה**".

לאור כל אלו, ממליץ קצין המבחן על ענישה הכוללת ענישה מרתיעה וכן צו פיקוח, שיש בהם כדי לאפשר לנאשם להמשיך לשקם את חייו.

כך בתסקיר המקורי, כך בתסקיר המשלים, וכך גם בתסקיר המשלים הנוסף שהוגש לעיוני, כפי שתוארו לעיל.

למקרא נתונים אלו, כך לטעמי, משתנה נקודת האיזון, והתיק הופך מתיקו של עברין מועד שיש להלום בו באמצעות ענישה ולהרתיעו מביצוע עבירות נוספות, לתיקו של "בגיר רך" שחיי מורכבים ומסובכים ויש להשתמש בתבונה בהליך הפלילי כדי לאפשר לו לבנות מסלול חיים נורמטיבי תוך שמירה על הציבור מפני מעשיו הפוטנציאליים של הנאשם.

בנסיבות אלו, סברתי כי נכון יהיה לדחות את פרשת העונש לתקופת מה, בה יהיה נתון הנאשם תחת מעקב של קצין המבחן שיבחן את השינוי שחל בחייו של הנאשם, אם בכלל.

כך עשיתי, והוזמן תסקיר נוסף מטעם שירות המבחן, כפי שפורט לעיל.

מדובר בתסקיר חיובי המצביע על מגמה מבורכת הכוללת את העמדת חייו של הנאשם על מסלול חיובי ונורמטיבי תוך שמירה על יציבות תעסוקתית.

בשל כל אלו, השתנתה אף המלצתו של קצין המבחן מ"ענישה מרתיעה" לצו שרות לתועלת הציבור, יחד עם צו פיקוח, כאמור וכמפורט.

תסקיר משלים נוסף שהוזמן והוגש לעיוני, המשיך והצביע על מגמה זו של שינוי מבורך, ועל כן עמדת המאשימה כאילו הנאשם "לא השתקם", נראית תמוהה בעיני.

הנאשם בדברו האחרון, ביקש כי אקל בעונשו, וביקש הזדמנות נוספת לתקן את דרכיו וכן ביקש את רחמי בית המשפט, כך שכל עונש שיוטל יאפשר לו להמשיך בלימודיו ובעבודתו.

לחומרה, אשקול את תדירות מעשיו של הנאשם ואת עברו הפלילי ב"תחום" זה של עבירות רכוש, כפי שתואר לעיל.

לקולה, אחשיב את הדרך השיקומית בה נקט הנאשם, עליה עלה, ובה הוא מנסה להתמיד באופן מעורר תקווה.

ניהול ההוכחות בתיק היה ממוקד בשאלה משפטית וכמעט שלא נשא בחובו כפירה מתחמקת, מה גם שהנאשם זוכה מחלק מהעבירות המיוחסות לו. שילוב של ניהול ממוקד וזיכוי מחלק מהעבירות, מביא בהכרח למסקנה כי אין לשקול לחובתו של הנאשם את קיומן של ההוכחות בתיק.

על כל אלו, תוסף תקופת מעצר הבית של הנאשם הכוללת חודשים ארוכים בהם הוגבלה חירותו ולא נרשמה כל הפרת תנאים בעניינו.

ובסופו של יום - עבודתו של הנאשם. הנאשם מועסק על ידי מר נחום הראל תוך שהוא מפעיל קו חלוקה למוצרי חלב. הוא מתמיד בעבודה זו, משקיע בה את מרצו וכוחותיו, עד כדי שמעבידו התייצב בפני פעמיים, ועתר לשיקומו של הנאשם בדרך של עבודה, תוך שהוא מדגיש כי ענישה הכוללת מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות עשוי להביא לפיטוריו

מעבודתו כפי שצוין לעיל.

השיקום

ראיתי לנכון להשתמש בסמכות הנתונה לי על ידי החוק לחרוג ממתחם הענישה כלפי הצד המקל במקרה בו הנאשם השתקם או אם קיים סיכוי של ממש שישתקם.

שיקום, לטעמי, לא חייב להתבצע באמצעות גורמים חיצוניים כהליך גמילה, שרות המבחן וכדו'.

לעיתים, השיקום הוא שיקום עצמי המתבצע דרך עבודה עצמית של הנאשם והמבוסס על כוח רצונו של האדם. זהו בסיס השיקום, אך במקרה דנן, קיבל הליך שיקומי - טיפולי זה גושפנקא משירות המבחן ומתסקיריו.

שמעתי ברוב קשב את דבריו של הנאשם. ראיתי לפניי אדם, המנסה להעלות את חייו על מסלול נכון וראוי, על אף "נתוני פתיחה" קשים שאינם מעודדים, סבוכים, טרגיים ולא מעוררי תקווה.

ראיתי לפניי אדם צעיר שחטא כמתואר, ולא פעם אחת, וכעת הוא חש כישלון צורב בשל מעשיו. תחושה זו לעיתים נובעת כתוצאה מסנקציה משפטית - ענישתית, ולעיתים, כפי שקרה וקורה במקרה דנן, היא נובעת מתהליך שעבר על הנאשם עצמו באמצעות ההליך המשפטי עוד בטרם נכתבה ה"שורה התחתונה" של גזר הדין.

אני סבור, לאור המפורט לעיל, כי ניתן להסיק שהנאשם עבר הליך של שיקום.

שיקום, ככל חזרה בתשובה, מקורו בהכרת החטא, בהכרת חומרתו ובתחושה כי מדובר בנקודת מפנה שממנה ואילך "ימריא" החוטא מעלה לדרך חדשה.

נתוני האישיים המורכבים והלא פשוטים של ה"עושה" יש בהם כדי להגיע לקביעה מושכלת לפיה הנאשם נמצא בעיצומו של הליך שיקום, ויש "סיכוי של ממש" לשיקומו, כמתואר בפירוט לעיל.

אחידות הענישה

על כל אלו, יש להוסיף את עקרון אחידות הענישה.

הנאשם ואליעד, ביצעו שניהם את המיוחס להם בכתב האישום והורשעו באותן העבירות.

לנאשם דנן שלוש הרשעות קודמות ואי הרשעה אחת, ואילו לאליעד שתי הרשעות בעברו.

אליעד נדון ל-45 ימי מאסר, ועובדה זו בהתאמות הנדרשות מלמדת על ה"איזור העונשי" בו צריך להיות מוצב גזר דינו של הנאשם דנן.

אכן, בעניינו של אליעד, אין מדובר בגזר דין חלוט, אולם "אין לו לדיין אלא מה שענינו רואות" ולא אוכל להסתמך על ספקולציות אפשריות של תוצאת הערעור, ככל שיוגש כזה.

ועל כל אלו, יוסף השיקום המבורך שתואר לעיל.

שיקום זה קיים בעניינו של הנאשם דנן, אך לא מצאתי לו זכר בעניינו של אליעד.

"אדם לעמל יולד", ועמל זה מבורך הוא עד מאד. הנאשם משתבח בעמל זה, והוא קוצר כעת את פירותיו, כך שמילד פגוע מעבירות מיניות ומנער מסוכסך ומסובך העובר ממקום לימודים אחד למשנהו, הפך הנאשם לאדם המחזיק זוגיות יציבה, מנהל מערכת יחסים תקינה עם אימו, וקם מדי בוקר (בשעה 05:30, כדברי מעסיקו, מר נחום הראל) לעבודת יומו בה הוא מתמיד ומצטיין.

לאחר ששקלתי את כל הנצרך, נתתי את דעתי להודאת הנאשם, לגילו, לעברו הפלילי, לרקע המתואר על ידי שירות המבחן בתסקירו המקורי ובאלו שהשלימו אותו, ולנזק המסויים שנגרם לקרבנות העבירות, הריני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. שלוש מאות (300) שעות שירות לתועלת הציבור על פי תכנית שתיערך על ידי שירות המבחן ובכפוף לה. ריצויו של רכיב עונשי זה לא יחל לפני יום 1.6.15.

שירות המבחן יתן דעתו לכוונתו של הנאשם להשתלב בלימודים ויבנה את התכנית, ככל שניתן, בהתאם לכך, כך שהנאשם יוכל להמשיך בלימודיו המביאים בכנפיהם ברכה, השכלה ושיקום.

2. שמונה (8) חודשי מאסר אשר לא יירוצו אלא אם יעבור הנאשם על כל עבירת רכוש במשך שלוש שנים מיום מתן גזר הדין.

3. צו פיקוח לשנה מיום מתן גזר הדין.

4. הנאשם יחתום על התחייבות בסך ₪ 5,000 שלא לעבור על העבירה בה הורשע תוך שנתיים מהיום. ההתחייבות תיחתם עד ליום 14.4.15. לא יחתום הנאשם על התחייבות - ייאסר למשך 15

יום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ב ניסן תשע"ה, 01 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.